

Kurbağcık Anahtarı

– hatice-zengi · 29 Mart 2011

KURBAĞCIK ANAHTARI

Pırıl pırıl mayıs güneşi dağları dolaşarak vadiye doğru ilerliyordu. Çağlaya durmuş kayısı ağaçları, şen bir gülüşle karşıliyordu mayıs güneşini.

Sabahın ilk serinliği Hüsne'nin yüzüne vurdu. Hüsne hızlı bir şekilde yataktan fırladı. Şalvarını giyindi; yazmansın başına bağladı, dışarı çıktı. Sobanın üzerindeki çaydanlığı alıp evlerinin az ilerisinde akan çaya yöneldi. Çayın soğuk suyu taşlara vura vura akıyordu. Hüsne, ellerini avuç avuç suyla doldurup, yüzünü yıkadı. Sonra çaydanlığı doldurup eve yöneldi. Topladığı çalı çırpı ile evin önünde duran sobayı yaktı. Pakette kalan son çayı da demliğe koyup yerleştirdi sobanın üzerine. Bu sırada eşi Şadi evin önünde durmuş daldın bir şekilde sabahın ilk sigarasını gönderiyordu ciğerlerine. İri kara gözlerini kayısı ağaçları üzerinde dolaştırıyordu. Hüsne'ye dönerek:

"Keşke don olmasa da biraz meyve alabilsek, yoksa halimiz harap". Dedi.

Hüsne duymamış gibi davrandı. " Abidin, Burhan ne yatıyorsunuz " diye bağırdı. Sesi kayalarda yansıyor geri geldi.

Abidin bu sesle irkildi. Yatağından kalktı kolları lastik yerinden yıpranmış kazağını giyindi önce, bedenine bol kot pantolonu giyinip kazağını pantolonun içine yerleştirip neredeyse midesine kadar çekti. Kemer yerine kullandığı kalın ipi iyice sıkıp bağladı. "kalk lan" diyerek küçük kardeşi Burhan'a bir tekme attı. Burhan ağlamaklı bir sesle Abidin'e bir küfür savurdu.

Abidin 8-9 yaşlarında kara kuru bir çocuktü. Gözleri babasının gözleri gibi kara idi.

Abidin evin arkasındaki karamuk ağacının dibine bir güzel işedi. İşerken ne kadar uzağa işediğini ölçüp mutlu oluyordu.

Tek katlı iki odalı toprak evlerinin arkası ve önü kayısı ağaçları ile çevriliydi.

Hüsne tepsiye şeker ve bardakları koydu."hadi çay içelim" diye sesledi. Şadi, çayını alıp kenara çekildi. Abidin elinde bir demet yeşil soğanla geldi sofraya. Burhan annesinin şalvarını çekerek "ekmek anne" diye ağladı. Abidin bir ağabey havası ile "bu da ancak ağlamayı bilir" diye söylendi.Bu arada soğan ve çayını keyifli şekilde tüketiyordu Abidin..

Şadi,"bugün Almanci Melike'nin kayısı bahçesini çapalamaya gideceğim, oradan yevmiye alınca un alırım" dedi. Abidin" yağ da al baba, annem bize katmer yapsın " dedi. "yağ da alırım" diye iç geçirdi Şadi..

Şadi ayağa kalktı" ben gidiyorum" dedi. Hüsne:" ben de geliyorum akşam beraber döneriz" dedi. Hep beraber yola çıktılar evleri köye 2 km kadar uzaktaydı.

Güneş artık iyice ısıtıyordu etrafı. Köyün ortasından akan çayın sesi ağır bir türkü gibi hoş geliyordu kulağa. Kuşluk vakti ile beraber koyun –kuzu melemeleri suyun ezgisine eşlik etmeye başladı. Bir yarım saat sonra çay, tekrar tek başına söylemeye devam etti türküsünü..Güneşin ağırlığı sessizleştirmişti her yanı.Bu sessizliğin içinde taze ekme,katık,mayıs ve toprak kokusu yükseliyordu.

Ağır bir sessizlik vardı havada. Bu sessizliği bir kadının feryadı bozdu. "kocam ölüyor" diye yürekten kopup gelen bir çığlık dağlara, kayalara,derelere,sulara,ağaçlara,insanlara çarpıp yayıldı bütün köye.. Ağlamalar çığlıklar çoğaldı. Kan kokusu aldı her yanı. Bu Hüsne'nin sesiydi. Kan Şadi'nin kanıydı. Şadi'yi geniş bir tahtanın üzerine koymuşlar yokuştan aşığı doğru taşıyorlardı.Sol bacağı çapa makinesinin bıçakları arasında kalmış kopmak üzereydi.. Hüsne "kocam ölüyor" diye sürekli feryat edip ağlıyordu. Şadi "bağırma çocukları korkutma " demeye çalışıyordu son gücünü toplayarak. Şadi'nin yanında çalışanlar "sıkıştı anahtar yoktu, anahtar olsaydı" diye konuşup duruyorlardı.

Abidin, birden fırladı kimi görse "kurbağcık anahtarınız var mı?" diye soruyordu. Kimi onu duymuyordu, kimi anlamıyordu. Evlerin olduğu yere doğru koştu. Bir eve girdi "Döndü Bacı kurbağcık anahtarı var mı?" dedi. "Yok oğlu" dedi ..Sonra başka evlere girdi. Sonra akrabası olan bir eve girdi. Tamam Bacı kurbağcık anahtarı var mı? Dedi . Kadın" var ne yapacaksın" dedi. Babamın bacağı çapanın bıçaklarının arasında kalmış, anahtarla onları sökeceğim yerine takacağım aynı su motorunu söktüğümüz gibi.. Kadın Abidin'i tutup içeri aldı. İçeriden taze ekmek kokuyordu. Kadın ne oldu oğlum sana dedi. Abidin:"acıktım" dedi ve bayıldı.

Şadi 'yi köylüler bir taksiye bindirip hastaneye götürdüler. Şadi yol boyunca Abidin, Burhan diye sayıkladı. Gözlerini açtığında Malatya Araştırma Hastanesinin yoğun bakımındaydı. Başında doktorlar var idi. Doktorlardan biri adını sordu. "Şadi" dedi. Doktor "sağlık güvencen var mı, sana yardım edecek birileri var mı?" Gibi sorular sordu. Şadi simsiyah olmuştu." Hiç kimsem, param pulum yok, biliyorum iyeleşmez kesin bacağımı" dedi..

Ertesi gün Hüsne'nin kardeşi geldi yanlarına Hüsne'yi ve çocukları alıp hastaneye götürecekti. Yola çıkmadan önce Abidin Su motorunun yanından kurbağcık anahtarını alıp koynuna sakladı. Dayısına babasının nerede olduğunu sordu. Dayısı "hastanede baban doktorlar onu iyileştirecek" dedi . Abidin doktor doktor diye içinden tekrarlardı. İki saat süren yoldan sonra hastaneye vardılar. Bir saat kadar koridorda beklediler. Garip garip birbirlerine bakıyorlardı. Doktor geldi yakınlık derecelerini sordu. Doktor çok ilgili davranıyordu. Bu sırada Abidin, cesaretini toplayıp anahtarı doktora uzattı titriyor ve ağlıyordu. Doktor: "bu ne "dedi.

Abidin: " kurbağcık anahtarı, babamın bacağını ancak bununla yerine takabilirsiniz aynı su motoru gibi.. Diyemedem yere yığıldı.

Şadi bu olaydan sonra 7-8 kez geçirdiği ameliyatın ardında ayağa kalktı ve yürüdü. Masraflarını doktorlar karşıladı.

Ama Abidin okuma yazma öğrenemedi..

Hatice Zengin (2004 mayısı Antep) Günün yazısı seçimi için teşekkür ederim..